¶ VI. / D.A.W.H. Sloet, pastoor te Abcoude, aan kardinaal W.M. van Rossum; Abcoude, 11 december 1912.[99]

Eminentie,
In diepen eerbied neem ik de vrijheid Uwe Eminentie iets mede te deelen wat mij zelf zeer gevoelig getroffen heeft. Een goede kennis van mij schrijft mij, dat een geestelijke hem verteld heeft, van een Capucijn die te Rome studeert, vernomen te hebben: 'dat men men daar bezig was de Voorrede op Rechters van pastoor Sloet[100] te onderzoeken'. In de veronderstelling dat dit bericht waarheid bevat, mag ik vermoeden dat de bedoeling van dat onderzoek is: te zien of mijne Inleiding op Rechters geen schadelijke lectuur is, in 't bijzonder voor de seminariën.
Het Boek der Rechters, door mij vertaald en met aanteekeningen (en eene inleiding) voorzien, is in het jaar 1904 in ééne aflevering verschenen met het boek Ruth (van Dr. Andreas Jansen) als onderdeel van het werk *Biblia Sacra, dit is de Heilige Boeken van het Oude Verbond* enz.[101]

de (door de H. Stoel bepleite) antimodernistische 'Raad van Waakzaamheid', die in elk diocees actief zou moeten zijn. Aan deze bijdrage is het volgende 'Naschrift' van de redactie toegevoegd: 'Deze Pauselijke instelling verkort evenwel in geenen dele het recht, in sommige gevallen den plicht van elken geloovige, de H. Kerk tegen dwaalleer en rechtschennis ... te helpen verdedigen: iedereen is verplicht zijn geloof openlijk te belijden, als de eer van God of het heil van den naaste dit vordert; en dit niet in het particulier leven alleen, maar ook in elken kring van het publiek leven. Uitoefening van dit recht, vervulling van deze plicht voert echter, zonder stipte volgzaamheid aan competente leiding, lichtelijk tot kwaad, namelijk tot overtreding van eenige wet Gods of der H. Kerk.' Mogelijk is dit een reactie op het antwoord van Van Rossum; maar in elk geval ook een bedekte uitval tegen Thompson c.s.
99. Roosendaal, Archief W. van Rossum, SS, nr. 4.
100. 'Het boek der Rechters. Vertaald en met aanteekeningen voorzien door D.A.W.H. Sloet, pastoor te Harderwijk', opgenomen in *De Heilige Boeken van het Oude Verbond. Vulgaat en Nederlandsche vertaling*, deel II, 's-Hertogenbosch, 1897; de inleiding van Sloet p. 115-160.
101. Vgl. de voorgaande noot. Deze mededeling van Sloet voert bij nader onderzoek tot een moeilijk oplosbare bibliografische puzzel. De door hem geciteerde titel van het hele werk komt inderdaad voor in de door een kunstenaar speciaal ontworpen sier-titelpagina: *Biblia Sacra Vet. Testament., dat is: de Heilige Boeken van het Oude Verbond.* De gewone titel luidt echter zoals in de voorgaande noot geciteerd. Het jaar 1904 is in het bedoelde deel nergens te vinden: de siertitel van deel II vermeldt '1894', de gewone titel '1897'. Dat het wel degelijk om de door Sloet bedoelde uitgave gaat, blijkt uit de aanwezigheid van het boek Ruth, vertaald door A. Jansen (p. 319-338). Het hele werk in 6 delen heeft als jaren van uitgave 1894-1904, maar deel I (de Pentateuch) verscheen als laatste in 1904, en het laatste deel VI als eerste in 1894. De oplossing van het probleem ligt misschien in de door Sloet gebruikte term 'aflevering'. Mogelijk werden de afzonderlijke bijbelboeken of combinaties daarvan uitgebracht naar gelang de bewerking vorderde en pas na voltooiing van het hele werk ingebonden. Het eerste onderdeel van band II zou dan van 1897 dateren. Een ander probleem blijft daarbij onopgelost: de aanbeveling van de uitgave door het gezamenlijke Nederlandse episcopaat, opgenomen in deel I (p. x-xi), gedateerd 1904. Zou